

There is no translation of this article

Известно е изречението: „Най-големият успех на дявола е в това, че човекът престана да вярва в неговото съществуване.” Ако си престанал да вярваш, значи си престанал да се вълнуваш от него. Така отслабва нашата бдителност пред съществуването на изкушението. В същото време в откъса от днешното Евангелие изкушението е представено необикновено реалистично.

Ние трябва да сме готови за тази реалност, която няма да отмени никого. Историята за изкушението на Исус разкрива някои „методи” на дявола. Първо, в началото на изкушението дяволът не предлага нещо лошо, а напротив – подтиква към нещо добро. „Ако си Син Божий, кажи, тия камъни да станат на хлябове!” (Мт. 4, 3) Нима да направиш от камъка хляб е грях? Напротив, да се нахраниш с хляб, когато си гладен, не е лошо!

Но дяволът има своя тактика. Той знае, че в началото не може да склони човека да извърши нещо очевидно лошо, защото човекът има съвест, която го отблъсква от злото. Затова дяволът започва да размива границата между доброто и злото. Исус може да сътвори от камъка хляб, но ако направи това, Той ще престъпи волята на Отца.

Ако в такъв момент възникнат съмнения, колко лесно може човек да се поддаде на изкушението! И колко пъти за нас е настъпвал такъв миг на съмнение! Разводът – добро или лошо е? Предбрачното целомъдрие – справедливо изискване ли е или намеса в любовта? Контрацептивите – добро или лошо са? Честно да си платиш данъците – това благородно ли е или е позъорство? Църквата – нужна ли е или не?...

На второ място, когато изкушава някого, дяволът много често използва неговите човешки слабости. Той сякаш казва на Исус: „Ти си много гладен. Четирийсет дни нищо не си ял. Повече няма да издържиш. Стига си се борил с глада. Гледай колко лесен изход ти предлагам – Ти можеш да направиш за себе си хляб от камъка...”

Колко често човекът е уговарян да престане да се бори със своите грехове, защото е слаб и по всяка вероятност няма да се справи! А колко хора не приближават изповедалнята, защото са убедени, че не могат да се променят и да престанат да грешат! А колко хора губят битката със свой вреден навик, защото престават да вярват в победата над него! Човек не трябва да губи вяра! Защото той проиграва своя живот не тогава, когато се поддава на изкушение, а тогава, когато отпуска безсилно ръце и престава да се бори с изкушението.

На трето място, всичките три изкушения са били насочени към това Исус да направи нещо, за да престъпи волята на Отца. Много често дяволът в началото на изкушението ще се опитва да разруши връзката, съединяваща човека с Бога, защото знае: докато човекът е заедно с Бог, дяволът не може да го достигне. Ние се поддаваме на изкушението тогава, когато отслабва нашата връзка с Господ.

Но за да бъде връзката на човека с Бога неразрушима, трябва нещо да я поддържа. Има три средства, които помагат да се осъществи тази поддръжка: личната молитва, месата и изповедта. Ако макар едно от тях липсва, връзката с Бог отслабва. А понякога ние намираме хиляди добри дела (например грижа за дете, подготовка за гости, крайно важна работа и други), за да оправдаем сами пред себе си отсъствието ни от литургията, липсата на време за молитва или отлагането на изповедта. И в резултат на това нашата връзка с Бог отслабва. Способността да се противопоставяме на изкушенията намалява.

В началото на Великия пост Църквата предлага да се замислим над изкушаването на Исус от дявола. Защото ако ние навлизаме в периода на нашето обръщане, „великият завистник“, злият дух няма да остане безучастен към това. А познаването на методите на изкушение значително ще улесни нашата съпротива на съблазните.

Не трябва обаче Божият човек да се страхува от дявола. Защото Исус се оказва по-силен!